

Mare Tranquillitatis [Stillhetens hav]

Sängvänt på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg

I *Stillhetens hav* simmar den mycket lilla, centimeterstora, Australiensiska vitprickiga maneten. Med hjälp av ett nära avstånd mellan kamera och manet, samt ett kort skärpedjup i objektivet, kan vi genom bilden kliva in bland en ström av bubblor och maneter och låta dem expandera ut i rummet. Det var denna rörelse, maneternas rytmiska pumpande förflyttning inuti strömmen av luftbubblor; en slags repetitiv tidsbeskrivning; som var upprinnelsen till filmen. Det uppstår en avsaknad av vikt- och storleksförhål-

landen och videon kan beskriva ett gigantiskt likväl som ett mikroskopiskt universum.

Videoverket saknar traditionellt berättande och låter istället oansenliga repetitiva rörelser i små variationer skapa en monoton rytm som därigenom formar kronologin. I detta sammanhang är tystnaden mer verkningsfull än ljud och i *Stillhetens hav* återfinns istället en tydlig visuell puls. Verket saknar början och slut, visas i loop och betraktaren kan påbörja och avsluta tittandet var som helst under förloppets gång.

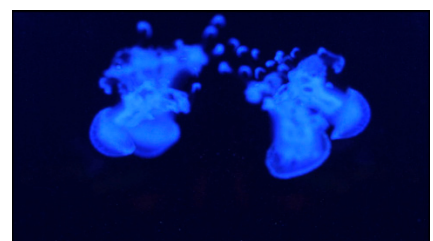
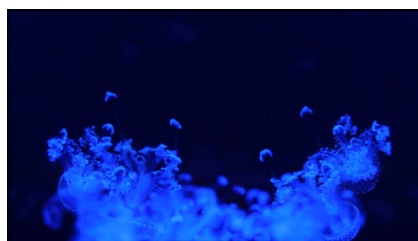
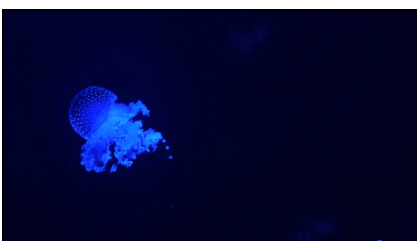
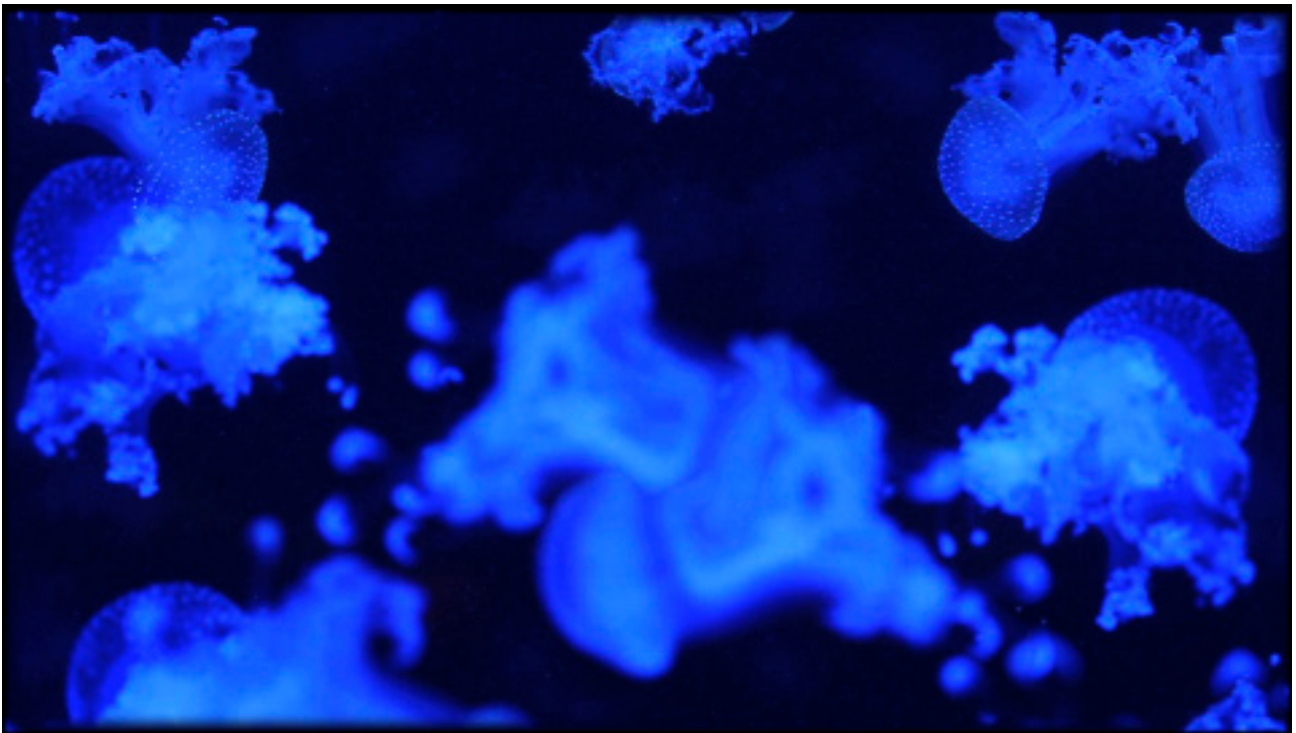
För mig är det viktigt att konsten i ett väntrum ger distraktion i form av positiv tankeinspiration. Den ska trigga tanken och minnet för att utlösa ett fritt och virvlande flöde av behagfulla associationer. Varje filmscen är länge och omsorgsfullt bearbetad i datorns redigeringsprogram. I detta skede manipuleras filmen; bilderna dubbleras i flera lager och filmsekvenser speglas och skevas till att efter noga övervägande hamna på exakt spänningsnivå. Min intention är att filmen ska upplevas komplementativ. Med det menar jag att den ska vara vacker, rofylld och associativ. Detta uppnås i *Stillhetens hav* till större del genom balans och harmoni samt långsamma förskjutningar i en repetativ rörlig bild. Lika viktigt är att videon innehåller spänningsmoment i form av knappt märkbara skevningar och verklighetsförskjutningar i bild, tid och rum. Dessa ger triggers åt betraktarens nyfikenhet och intresse till att absorberas in i filmens värld och en längre stund förbli kvar däri. Att redigera filmscenerna kan jämföras med att komponera ett musikaliskt stycke. Filmscenernas sammanfogande fastslår, likt en musikalisk spänningskurva, hur variationerna av intensitet bärs fram,

vilket i sin tur är avgörande för att betraktaren ska vilja förbli kvar i filmens universum. Inga störningsmoment får finnas som gör att man uppvaknar ur den tankeström eller sinnestillstånd som aktiverats. Titeln *Mare Tranquillitatis* [*Stillhetens hav*] syftar till den plats där den första månexpeditionen, Apollo II, landade. Förr i tiden trodde man att de mörka fläckarna på månen var just hav vilket gav upphov till namnet. Jag tilltalas av tanken på att de mörka fläckarna av hav var en illusion.

[Maneterna är filmade på *Universeum* i Göteborg]

Mare Tranquillitatis ; Stillhetens hav
10 min i loop utan ljud
HD-video på LED TV, 16:9
monitorer i tak ovan sängvänt

För rörlig bild se: <https://vimeo.com/122404254>

Stillbilder ur video